

[H. P. Jensen.]

indhentet Betænkning fra Havneudvalg og Byraad, og saa foreslaas det i Paragraffen, at Takstperioden, der nu er paa 5 Aar, sættes ned til 4 Aar i Lighed med, hvad der er gældende for Byraadsvalg. Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds dvælede noget ved dette Spørgsmaal, idet det ærede Medlem mente, at der i Paragraffen manglede en Ret for Handelsforeninger til Indstilling af Medlemmer til Havneudvalget udenfor de valgte Byraadsmedlemmer. Jeg er ikke helt enig med det ærede Medlem i den Opfattelse. Tilsyneladende kan det være rigtigt, at hvis man vil vælge et Medlem af en Handelsforening, bør det være Handelsforeningen, der indstiller, og det er vist heller ikke ualmindeligt ude omkring, det er vistnok mange Steder Praksis. Men det maa ogsaa være saaledes, at denne Indstillingsret ikke betinger, at den paagældende skal vælges. Det er ikke uhørt, at en eller to Storkøbmand i en Søkøbstad gennem deres Position, gennem deres store Forretning, deres mangeaarige Virksomhed, deres Firmas Anseelse o. s. v. tiltvinger sig en vis Magt ved Havnen og ved Lejlighed stritter imod af alle Kræfter, for at der ikke skal komme Konkurrenter, og det er Havnen ikke tjent med. Havnen og Konsumenterne er ikke tjent med, at Konkurrence holdes ude, og derfor er jeg af den Opfattelse, at selv om man ogsaa skal høre Handelsforeningen, skal man ikke derfor være forpligtet til at vælge Repræsentanten netop efter Handelsforeningens Ønske, thi det stiller sig ofte saaledes, at netop en saadan Storkøbmand, som jeg talte om, staar som Formand for den paagældende Handelsforening og derfor ogsaa ofte vil være den, der bliver udpeget som Repræsentant, fordi man nu i Almindelighed udpeger Formanden, naar der er Tale om Repræsentation.

Jeg er altsaa ikke ganske enig med det ærede 7de Medlem for 2den Kreds paa dette Punkt, ligesom jeg heller ikke kan være enig med det ærede Medlem om det fornuftige, det praktiske og det forsvarlige i, at Havnetaksterne fastsættes under Hensyntagen til Havnenes Beliggenhed og Havnenes Midler og Evner paa et givet Tidspunkt. Der vilde derved opstaa en indbyrdes Konkurrence mellem Havnene, som vilde være skæbnesvanger for mange Smaahavne, saa skæbnesvanger, at man ikke kan overse Rækkevidden deraf. Havnene maa have et vist Samarbejde, og det har de ogsaa, idet der er dannet en Havne-sammenslutning, og det er ikke en Sammen-

slutning, der gaar ud paa at faa Kunderne, men en Sømmenslutning, der har til Formaal at støtte de Havne, der staar svagt — der kan være dem, der har ofret mange Penge paa at gøre deres Havne gode, og som alligevel har vanskeligt ved at faa Skibe derind, fordi Havnene ikke ligger saa naturligt og godt, som visse andre Havne gør, og som derfor, hvis de skal holde højere Havnetakster, vil blive handicappet af de mere velbeliggende Havne og risikere, at alle de Penge, de har sat i Havneudvidelser, forsvinder uden at gøre Gavn. Det er et Forhold, som jeg synes man maa regne med, naar man staar overfor et saadant Spørgsmaal. Endvidere er det givet, at hvis en saadan Ordning som den, det ærede 7de Medlem for 2den Kreds berørte, skulde gennemføres, vilde ingen faa Gavn deraf. Der er sikkert ingen af dette høje Tings Medlemmer, som vil mene, det vil komme Forbrugerne til gode, om man sætter Havnetaksten ned med f. Eks. 1 Ø. for 1 t Koks, eller at det vil komme Forbrugerne til gode paa det Brød, der leveres fra Bagerne, hvis en Sæk Korn kan slippe en Øre billigere over Bolværket. Jeg tror ikke, at en saadan Nedsættelse vil komme Konsumenterne til gode, men den vil derimod kunne blive skæbnesvanger for de enkelte Havne.

En af de Paragraffer, jeg hilser med særlig Glæde, er § 20. Her fastslaas det, at Byraadet kan vælge to Repræsentanter ind i Kirkernes Bestyrelser, og ligeledes fastslaas det, at Borgmesteren skal være Formand for Brandkommission og Sundhedskommission. Dette gjorde jeg mig til Talsmand for, da vi havde et lignende Forslag til Behandling under Indenrigsminister Krag. Jeg hævdede den Gang, at man ikke skulde nøjes med een Repræsentant i Kirkernes Bestyrelser, men at man skulde give Repræsentation til begge Sider og derfor vælge to. Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds sagde, at det kan Landboerne ikke faa, men derfor kan det godt være rigtigt, at Købstæderne faar det; der er jo ogsaa Ting, som Landboerne har, men som Købstæderne ikke kan faa, man kan ikke absolut lave det hele ens. Naar Købstæderne skal betale saa høje Kirkeafgifter og Kirkeskat, som Tilfældet er, saa vil jeg tro, at de fleste Købstæder vil sætte megen Pris paa at faa valgt Repræsentanter ind i Menighedsraadene for derigen-nem dog at have et Talerør for Byraadet og for Skatteyderne. Jeg vil ogsaa tro, at det er klogt, at Brandkommissionen og Sundhedskommissionen skal ledes af Borgmesteren, ligesom Bygningskommissionen nu sorterer under Borgmesteren. Det er uheldigt,